

28/10/2025

Η Εθνική Επέτειος της 28ης Οκτωβρίου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Η Εθνική Επέτειος της 28ης Οκτωβρίου 1940 εορτάσθηκε σήμερα στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων με Δοξολογία η οποία έλαβε χώρα στο Καθολικό του Πανίερου Ναού της Αναστάσεως.

Η Δοξολογία αναπέμφθηκε ως ευχαριστία στον Θεό για την βοήθεια Αυτού προς το έθνος και τον αγώνα αυτού της εθνικής αμύνης εναντίον της Ιταλικής στρατιωτικής εισβολής της 28ης Οκτωβρίου 1940 και της αποτινάξεως του ζυγού της Γερμανικής Κατοχής, διαρκούντος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου του 1940-44, και ως δέησης για την ανάπαυση της ψυχής των αγωνισμένων και πεσόντων στα πεδία των μαχών Ελλήνων.

Της Δοξολογίας προεξήρχε ο Μακαριώτατος **Πατριάρχης Ιεροσολύμων** κ.κ. Θεόφιλος, συνιερουργούντων των Αγιοταφитών Αρχιερέων και Ιερομονάχων και μετεχόντων εν προσευχή προσκυνητών και Ιεροσολυμιτών πιστών, τη παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος εις τα Ιεροσόλυμα και του προσωπικού του Γενικού Προξενείου.

Μετά την Απόλυση της Δοξολογίας έλαβε χώρα μικρή δεξίωση στο Πατριαρχείο, κατά τη διάρκεια του οποίου ο Μακαριώτατος απηύθυνε ομιλία.

“Η 28η Οκτωβρίου του 1940 είναι ημέρα ανεξιτήλου ιστορικής μνήμης. Ημέρα κατά την οποίαν αντήχησεν εις όλην την Ελληνικήν επικράτειαν το ιερόν και διαχρονικόν σύνθημα «νυν υπέρ πάντων ο αγών». Ο αγών ούτος, ο οποίος ήτο αγών υπέρ τιμής και αξιοπρεπείας, υπέρ ηθικών και πνευματικών αξιών του Ελληνοχριστιανικού πολιτισμού, εξόχως δε υπέρ της Ελληνίδος γης και των συνόρων αυτής, εχαρακτηρίσθη διεθνώς ως θαύμα της πίστεως των Ελλήνων εις την Θείαν δικαιοσύνην, την μένουσαν εις τον αιώνα (Β΄ Κορ. 9,9), κατά τον Απόστολον Παύλον“, ανέφερε μεταξύ άλλων.

“Η σημερινή επέτειος της 28ης Οκτωβρίου, του έθνους, δηλονότι του 1940, εορτάζεται εις καιρούς, καθ’ ούς δοκιμάζεται άπασα η Οικουμένη, ιδιαιτέρως δε η καθ’ ημάς Μέση Ανατολή και το επίκεντρον αυτής, η Αγία Γη, υπό πολιτικών, πολεμικών, κρίσεων και συρράξεων αιματοχυσίας. Διό και ημείς, οι διακονούντες τους τόπους, τους μαρτυρούντας και καταγγέλλοντας την θείαν δικαιοσύνην, την καταλλαγήν και την ειρήνην, καλούμεθα εις επαγρύπνησιν αφ’ ενός, και εις διαφύλαξιν αφ’ ετέρου, της ιεράς παρακαταθήκης των αψεudών και απτών μαρτυριών της εν Χριστώ τω Θεώ πίστεως ημών, «ίνα μη το πνεύμα της ειρήνης και δικαιοσύνης σβέννυται», (Πρβλ Α΄ Θεσ. 5,19)“, επεσήμανε.

Ακολουθώς, ο **Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος κ. Δημήτριος Αγγελοςόπουλος** μεταξύ άλλων τόνισε:

“Απέδειξε έτσι η Ελλάδα ότι οι αξίες ενός έθνους και τα πραγματιστικά συμφέροντά του δεν είναι έννοιες ασύνδετες ή αντιθετικές. Η προάσπιση των θεμελιωδών αξιών, ακόμη και με μεγάλες θυσίες, συνιστά εν τέλει υπέρτατο πραγματικό συμφέρον. Η Εκκλησία γνωρίζει καλά την αλήθεια αυτή και την έχει

διδάξει πρωτίστως με το παράδειγμά της. Η Ιστορία μας, από την αυγή του έθνους μας, την έχει αναδείξει. Οι πρόγονοί μας, 85 χρόνια πριν, την ώρα της κρίσης, την ακολούθησαν και πάλι πιστά. Και δικαιώθηκαν. Η στάση αυτή και οι αιματηροί αγώνες που την υπηρέτησαν, κατέταξαν την Ελλάδα στους νικητές του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και στα λίγα ιδρυτικά μέλη των Ηνωμένων Εθνών.

Όμως, η πορεία αυτή δεν θα ήταν δυνατή, χωρίς την ομόνοια και την ομοψυχία που εκδηλώθηκαν πηγαία και μεγαλειωδώς, στις 28 Οκτωβρίου 1940. Δεν ήταν αυτονόητο να συμβεί αυτό. Αντιθέτως, για δύο δεκαετίες πριν, η Ελλάδα είχε υποφέρει από τις φρικτές πληγές του μεγάλου Εθνικού Διχασμού. Και μετά την απελευθέρωση, θα μαστιζόταν από τον αδελφοκτόνο Εμφύλιο και τα βαθειά τραύματα που άφησε. Όμως εκείνο το πρωί της 28ης Οκτωβρίου, Πολιτεία και Εκκλησία, κυβέρνηση και πολίτες, πολιτικοί αντίπαλοι και ανταγωνιστές, Έλληνες κάθε προέλευσης, εντός και εκτός των συνόρων της χώρας μας, προσήλθαν ολόψυχα και άνευ όρων στο προσκλητήριο των ιδανικών του Έθνους. Και άφησαν ανεξίτηλη την εικόνα ενός λαού που, μπροστά στη μεγάλη κρίση, κινούσε χαμογελαστός για το μεγάλο Αγώνα. Αυτή είναι ίσως η λαμπρότερη ακτινοβολία της μεγάλης Εποποιίας".

Παρακάτω το δελτίο Τύπου:

Τήν Τρίτην, 15ην/ 28ην Οκτωβρίου 2025, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐθνική ἐπέτειος τῆς 28ης Οκτωβρίου 1940, διά Δοξολογίας ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἡ Δοξολογία αὕτη ἀνεπέμφθη ὡς εὐχαριστία εἰς τόν Θεόν διά τήν βοήθειαν Αὐτοῦ πρός τό ἔθνος ἡμῶν καί τόν ἀγῶνα αὐτοῦ τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης ἐναντίον τῆς Ἰταλικῆς στρατιωτικῆς εἰσβολῆς τῆς 28ης Οκτωβρίου 1940 καί τῆς ἀποτινάξεως τοῦ ζυγοῦ τῆς Γερμανικῆς Κατοχῆς, διαρκοῦντος τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου τοῦ 1940-44, καί ὡς δέησις διά τήν ἀνάπausιν τῆς ψυχῆς τῶν ἀγωνισαμένων καί πεσόντων εἰς τά πεδία τῶν μαχῶν Ἑλλήνων.

Τῆς Δοξολογίας προεξῆρξεν ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πάτριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συνιερουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερομονάχων καί μετεχόντων ἐν προσευχῇ προσκυνητῶν καί Ἱεροσολυμιτῶν πιστῶν, τῇ παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα καί τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Γενικοῦ Προξενείου.

Μετά τήν Ἀπόλυσιν τῆς Δοξολογίας ἔλαβε χώραν μικρά δεξίωσις εἰς τό

Πατριαρχεῖον. Κατ' αὐτήν προσεφώνησεν ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ὡς ἔπεται:

Ἐκλαμπρότατε Γενικὲ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

κ. Δημήτριε Ἀγγελοσόπουλε,

Σεβαστοὶ Ἅγιοι Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί.

Ἐν χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ ὑπερηφανίᾳ ἐορτάζομεν σήμερον τὴν ἐθνικὴν ἐπέτειον τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940, ἡ ὁποία ἀνέδειξε διὰ μίαν εἰσέτι φοράν τό μεγαλεῖον τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς. Ἐορτάζομεν τὸ «Ὅχι» τῆς 28ης Ὀκτωβρίου εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ φασισμοῦ καὶ τοῦ Ναζισμοῦ. Ἐορτάζομεν τὴν ἐπικράτησιν τοῦ φωτός ἐπὶ τοῦ σκοτούς, τῆς δικαιοσύνης ἐπὶ τῆς ἀδικίας.

Ἡ 28η Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 ἐθεωρήθη ἐν ἀπὸ τὰ πλέον σημαντικά γεγονότα τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Καὶ τοῦτο, διότι ἡ ἀντίστασις κατὰ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τοῦ Ἰταλογερμανικοῦ Ἄξονος ἀνεγνωρίσθη ὡς πρᾶξις ἡρωϊσμοῦ καὶ ἀγῶνος αὐτοθυσίας πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ ἀναπαλλοτριώτου ἀγαθοῦ τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἐθνικῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τῶν ἐνδόξως πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Πρὸς τοῦτο ἡ Μετρίότης Ἡμῶν, συνοδευομένη ὑπὸ τῶν τιμίων μελῶν, Ἀρχιερέων, Ἱερέων, μοναχῶν τῆς Γεραῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος ὡς καὶ εὐσεβοῦς λαοῦ, κατήλθομεν ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἀνεπέμψαμεν εὐχαριστήριον Δοξολογίαν τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ, «τῷ διδόντι ἡμῖν τό νῆκος διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ», (Α΄ Κορ. 15,57).

Προσέτι δέ, ἐδεήθημεν ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως μαρτυτησάντων ὑπὲρ τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν ἔθνους καὶ τῆς ἱερᾶς πατρώας αὐτοῦ γῆς. Γέγραπται γάρ, «ὁ Θεὸς ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τό πρόσωπον τῆς γῆς, ὀρίσας προστεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν», (Πράξ. 17,26).

Ἡ 28η Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 εἶναι ἡμέρα ἀνεξιτήλου ἱστορικῆς μνήμης. Ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἀντήχησεν εἰς ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν τό ἱερόν καὶ διαχρονικόν σύνθημα «νῦν ὑπὲρ πάντων ὁ ἀγών». Ὁ ἀγὼν οὗτος, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀγὼν ὑπὲρ τιμῆς καὶ ἀξιοπρεπείας, ὑπὲρ ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν ἀξιῶν τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, ἐξόχως δέ ὑπὲρ τῆς Ἑλληνίδος γῆς καὶ τῶν συνόρων αὐτῆς, ἐχαρακτηρίσθη διεθνῶς ὡς

θαῦμα τῆς πίστεως τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Θεῖαν δικαιοσύνην, τὴν μένουσαν εἰς τὸν αἰῶνα (Β΄ Κορ. 9,9), κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον.

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ἡ συμβολή τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς ἐνεργοῦς συμμετοχῆς φυσικῆς τε καὶ ἠθικῆς τῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων κληρικῶν αὐτῆς καὶ διὰ τῶν στρατιωτικῶν ἱερέων ὑπῆρξε καθοριστική. Οὗτοι διὰ τοῦ ἐθνικοῦ καὶ Εὐαγγελικοῦ κηρύγματος ἐνίσχυνον τό ἠθικόν καὶ πατριωτικόν φρόνημα τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν. Περιττόν νά εἴπωμεν μεταξύ τῶν θυσιασθέντων ἀγωνιστῶν διακρίνονται οἱ ἀναρίθμητοι ὄντως ἡρωϊκῶς πεσόντες καὶ ἀποτροπαίως ἐκτελεσθέντες ὑπὸ τῶν ναζιστικῶν δυνάμεων, ἀπλοῖ ἱερεῖς καὶ ἐξέχοντες ἱεράρχαι τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἐποποιία τοῦ 1940, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ πλέον διακεκριμένον σταθμόν τῆς ἱστορικῆς πορείας τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους τε καὶ ἔθνους καὶ τῆς Ρωμηοσύνης γενικώτερον, ἀπέδειξεν ἐναργέστατα ὅτι ὁ ροῦς τῆς ἱστορίας δέν κατευθύνεται ὑπὸ ἀρχόντων καὶ κοσμοκρατόρων τοῦ αἰῶνος τοῦτου, τῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν φθοράν καὶ τὸν θάνατον ἀλλ' ὑπὸ «τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ», τοῦ Θεοῦ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης. «Ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν», (Ψαλμ. 33,15) ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός. «Ζητεῖτε δέ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ», (Ματθ. 6,33) λέγει Κύριος.

Ἡ σημερινή ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, τοῦ ἔθνους, δηλονότι τοῦ 1940, ἐορτάζεται εἰς καιρούς, καθ' οὓς δοκιμάζεται ἅπασα ἡ Οἰκουμένη, ἰδιαιτέρως δέ ἡ καθ' ἡμᾶς Μέση Ἀνατολή καὶ τό ἐπίκεντρον αὐτῆς, ἡ Ἁγία Γῆ, ὑπὸ πολιτικῶν, πολεμικῶν, κρίσεων καὶ συρράξεων αἱματοχυσίας.

Διό καὶ ἡμεῖς, οἱ διακονοῦντες τούς τόπους, τούς μαρτυροῦντας καὶ καταγγέλλοντας τὴν θεῖαν δικαιοσύνην, τὴν καταλλαγὴν καὶ τὴν εἰρήνην, καλούμεθα εἰς ἐπαγρύπνησιν ἀφ' ἑνός, καὶ εἰς διαφύλαξιν ἀφ' ἑτέρου, τῆς ἱερᾶς παρακαταθήκης τῶν ἀψευδῶν καὶ ἀπτῶν μαρτυριῶν τῆς ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πίστεως ἡμῶν, «ἵνα μὴ τό πνεῦμα τῆς εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης σβέννυται», (Πρβλ Α΄ Θεσ. 5,19).

Κατακλείοντες ἀναβοήσωμεν:

Ζήτω τό «Ὅχι» τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940!

Ζήτω ἡ Ἑλλάς!

Ζήτω τό εὐσεβές γένος τῶν Ρωμαίων Ὁρθοδόξων!

Ζήτω ή Γεραρά Άγιοταφитική ήμῶν Άδελφότης!

**Άκολουθῶς προσεφώνησεν ὁ έξοχώτατος Γενικός Πρόξενος τής
Έλλάδος κ. Δημήτριος Άγγελοςόπουλος ὡς ἔπεται:**

«Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι,

Σεβαστοί πατέρες και μέλη της Αγιοταφитικής Αδελφότητος,

Αγαπητοί συμπατριώτες και φίλοι,

Πριν από 85 χρόνια, οι Έλληνες, εκλήθησαν και πάλι να μετρηθούν με την Ιστορία. Την ώρα που μεγάλο μέρος της Ευρώπης και άλλων περιοχών του κόσμου είχε ήδη λυγίσει και υποταχθεί στην έως τότε αήττητη επέλαση επεκτατικών και ολοκληρωτικών δυνάμεων, η Ελλάδα βρέθηκε στον δρόμο αυτής της λαίλαπας. Εκλήθη να διαλέξει την οδό της υποταγής ή του αγώνα. Και ενώπιον του φοβερού διλήμματος, αντέταξε με νηφάλιο σθένος τη λακωνικά απόλυτη άρνηση στην αλαζονική απαίτηση να εγκαταλείψει τις αξίες της.

Ήταν η μέγιστη απόφαση, από εκείνες που σηματοδοτούν και καθορίζουν την ιστορική διαδρομή ενός έθνους. Απόφαση για την οποία η χώρα είχε επιμελώς ετοιμασθεί πολιτικά, διπλωματικά και στρατιωτικά, βασισμένη σε στέρεες στρατηγικές εκτιμήσεις. Η οποία όμως ταυτόχρονα πήγαζε από ένα ανώτερο ηθικό μέτρο. Η Ελλάδα δεν αναλάμβανε να υπερασπισθεί μόνο την εδαφική της ακεραιότητα και την κυριαρχία της, όσο πολύτιμα και αν είναι. Αποδυόταν στον υπέρτατο αγώνα, προ πάντων από πίστη στις αξίες και τα ιδανικά της. Για την Ελευθερία της και για την Τιμή της.

Η κληρονομιά και το αξιακό σύστημα του λαού μας, οι πεποιθήσεις και πίστη του, έδειχναν μόνο αυτόν τον δρόμο. Στον αγώνα αυτό, οι Έλληνες εισήλθαν με ενθουσιασμό, αποφασισμένοι για την νίκη. Και με την ηθική ανάταση, τη γνήσια χαρά ότι αποδεικνύονται αντάξιοι του αιωνίου, φωτεινού παραδείγματος της Ελλάδας. Η προσήλωση σε αυτά τα ανώτερα ιδανικά οδήγησε στην Εποποιία του 1940-1941.

Ακόμη και όταν η συντριπτική στρατιωτικά υπεροχή των συνδυασμένων δυνάμεων του Άξονα οδήγησε στη φρικτή κατοχή της Ελλάδας, ο αγώνας δεν έπαψε ποτέ. Συνεχίσθηκε μέσα στην υπόδουλη χώρα, αλλά και με τακτικές δυνάμεις και με το ναυτικό μας στα μεγάλα μέτωπα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, στην Ευρώπη, στην

Αφρική, στη Μεσόγειο, στον Ατλαντικό. Μέχρι την τελική νίκη και την επικράτηση της Ελευθερίας, του Δικαίου και του Ανθρωπισμού. Μέχρι τον θρίαμβο των αξιών, για τις οποίες είχε αρχίσει ο αγώνας, στις 28 Οκτωβρίου 1940.

Απέδειξε έτσι η Ελλάδα ότι οι αξίες ενός έθνους και τα πραγματιστικά συμφέροντά του δεν είναι έννοιες ασύνδετες ή αντιθετικές. Η προάσπιση των θεμελιωδών αξιών, ακόμη και με μεγάλες θυσίες, συνιστά εν τέλει υπέρτατο πραγματικό συμφέρον. Η Εκκλησία γνωρίζει καλά την αλήθεια αυτή και την έχει διδάξει πρωτίστως με το παράδειγμά της. Η Ιστορία μας, από την αυγή του έθνους μας, την έχει αναδείξει. Οι πρόγονοί μας, 85 χρόνια πριν, την ώρα της κρίσης, την ακολούθησαν και πάλι πιστά. Και δικαιώθηκαν. Η στάση αυτή και οι αιματηροί αγώνες που την υπηρέτησαν, κατέταξαν την Ελλάδα στους νικητές του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και στα λίγα ιδρυτικά μέλη των Ηνωμένων Εθνών.

Όμως, η πορεία αυτή δεν θα ήταν δυνατή, χωρίς την ομόνοια και την ομοψυχία που εκδηλώθηκαν πηγαία και μεγαλειωδώς, στις 28 Οκτωβρίου 1940. Δεν ήταν αυτονόητο να συμβεί αυτό. Αντιθέτως, για δύο δεκαετίες πριν, η Ελλάδα είχε υποφέρει από τις φρικτές πληγές του μεγάλου Εθνικού Διχασμού. Και μετά την απελευθέρωση, θα μαστιζόταν από τον αδελφοκτόνο Εμφύλιο και τα βαθειά τραύματα που άφησε. Όμως εκείνο το πρωί της 28ης Οκτωβρίου, Πολιτεία και Εκκλησία, κυβέρνηση και πολίτες, πολιτικοί αντίπαλοι και ανταγωνιστές, Έλληνες κάθε προέλευσης, εντός και εκτός των συνόρων της χώρας μας, προσήλθαν ολόψυχα και άνευ όρων στο προσκλητήριο των ιδανικών του Έθνους. Και άφησαν ανεξίτηλη την εικόνα ενός λαού που, μπροστά στη μεγάλη κρίση, κινούσε χαμογελαστός για το μεγάλο Αγώνα. Αυτή είναι ίσως η λαμπρότερη ακτινοβολία της μεγάλης Εποποιίας.

Άραγε, μόνο τόσο μεγάλες, τόσο ιστορικές προκλήσεις χαλυβδώνουν την ομοψυχία; Και όμως, την ίδια ομοψυχία και ομόνοια δεν έχουμε πάψει ποτέ να χρειαζόμαστε. Οπωσδήποτε σήμερα, που το διεθνές περιβάλλον γίνεται και πάλι επικίνδυνο. Διερχόμαστε εποχή απορρύθμισης και αποσταθεροποίησης. Φέτος, ενώ εορτάζουμε 80 έτη από την ίδρυση των Ηνωμένων Εθνών, σημειώνεται ο μεγαλύτερος αριθμός ενόπλων συγκρούσεων από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Για τον Ελληνισμό, εντός και εκτός των συνόρων της Ελλάδας, που καλείται πάλι να χαράξει την συνέχεια της πορείας του μέσα από παγκόσμιας κλίμακας εξελίξεις, η ομόνοια και ομοψυχία αποτελούν καθημερινές επιταγές. Δεν περισσεύουν δυνάμεις ή χρόνος, δεν υπάρχει περιθώριο και πολυτέλεια για αυτάρεσκο ατομισμό. Το παράδειγμα της γενιάς του 1940 αποτελεί βαριά κληρονομιά και πολύτιμο οδηγό. Ηθικό χρέος μας είναι να το τιμούμε ακολουθώντας το στην πράξη.

Χρόνια Πολλά. Ζήτω η 28η Οκτωβρίου 1940. Ζήτω η Ελλάδα».

